

[Ministeren for kulturelle anliggender]

lancegang, man i praksis udviser, egentlig ikke er særlig klart reflekteret i loven. Men det ser jeg faktisk som et udtryk for, at man i det praktiske liv har fundet frem til en måde at gå frem på, som kan være svær at beskrive i enkeltheder, men som fungerer.

Jeg mener også, det vil være en lovlig tung byrde at pålægge 2 mennesker i dette land alene at bære ansvaret for Danmarks Radios programmer, sådan som forslaget til folketingsbeslutning lægger op til. Den indsigt, som radiorådet har i form af efterkritik og debat om sæsonplanerne, er væsentlig. Hvad enten man vil karakterisere radiorådets virksomhed som besluttende eller ej, og uanset om man kan enes om rækkevidden af de beslutninger, der træffes, så er det dog en kendsgerning, at det samspil, der består mellem de direkte programansvarlige og det bredt sammensatte radioråd, har vist sig at føre til en programvirksomhed, der stort set lever op til radiolovens formålsparagraf.

Det radikale venstres forslag om en bestyrelse på 9 medlemmer og et repræsentantskab af omfattende størrelse er jo i og for sig ikke så fjernt fra det, der indeholdes i det lovforslag, som regeringen har fremsat. Der er visse administrative, økonomiske og personelle beslutninger, der bør træffes af et mindre organ end radiorådet. Det har fundet udtryk i vores forslag ved, at vi tillægger radiorådets forretningsudvalg afgørelser af denne karakter.

Men vi er ikke særlig begejstrede for tanken om et meget stort repræsentantskab. Jeg synes, erfaringerne taler for, at medlemmerne af disse repræsentantskaber føler, at de ikke har en indflydelse, der er et rimeligt arbejde værd. Derved mister de interessen. Man føler, at man arbejder mere eller mindre uden noget egentligt formål. Tænk blot på de nuværende amtsprogramråd og de beklagelser, vi vist alle har hørt derfra! Oprettelsen af disse var et led i den påbegyndte udbygning af provinstjenesten, et led, der har vist sin eksistensberettigelse, men hvor regeringen nu finder, at man på amtsligt eller regionalt grundlag bør uddelegere egentlige beføjelser. Derimod mener vi, at en fast ordning med et meget stort repræsentantskab ikke vil tjene de interesser, som det radikale venstre og vi i øvrigt er fælles om.

Jeg må derfor fastholde, at det af regeringen foreslåede radioråd med de beføjelser,

som tildeles det, både vil repræsentere et bredt udsnit af befolkningen og få rimelige arbejdsvilkår i form af ret til også at tage beslutninger. Den præcise størrelse og sammensætning kan vi naturligvis diskutere.

Forslaget er ikke ledsaget af nogen økonomisk analyse, men det er givet, at det vil komme til at koste penge. Således må man forestille sig en parallel opbygning af samtlige programredaktioner, herunder nyhedsredaktionen, og denne deling kan næppe klares ved at flytte programmedarbejdere fra København til Århus.

Man foreslår, at folkettingen skal udpege 4 af de 9 medlemmer i Danmarks Radios bestyrelse. Hvordan forestiller man sig at dette skal foregå? Tallet synes i forhold til folkettingen og dets partier helt tilfældigt valgt. Det er alene bestemt ud fra, at de af folkettingen valgte medlemmer ikke må have flertal i bestyrelsen, der skal have 9 medlemmer. Men er det ikke selv for de radikale i lidt for høj grad at se bort fra det praktisk politiske?

Jeg hæfter mig imidlertid mest ved det positive, der ligger i den parallelitet, der er imellem regeringens forslag om en formel arbejdsdeling mellem forretningsudvalget og radiorådet og de radikales tanker om kompetencefordelingen mellem Danmarks Radios bestyrelse og repræsentantskab. Om disse tanker kan tilnærmes yderligere under udvalgsbehandlingen, det skal jeg ikke kunne sige, men begge dele er dog udtryk for ønsket om at foretage en opdeling mellem det løbende administrative arbejde på styrelsesniveau og de principielle programpolitiske drøftelser.

Det radikale forslag indeholder – naturligvis, havde jeg nær sagt – interessante tanker, men jeg må som den, der har fremsat regeringens forslag, sige, at jeg anser dette for det bedste udgangspunkt og mest stemmende med tankerne om en decentralisering af radiovirksomheden.

Nørgaard Sørensen (S):

Da vor ordfører, hr. Albertsen, ikke kan være til stede i denne sag, skal jeg kort redegøre for socialdemokratiets indstilling til dette radikale beslutningsforslag.

Jeg vil først sige, at vi fra den socialdemokratiske gruppes side tilslutter os de bemærkninger, som ministeren netop har gjort, også